

پیش بینی ریسک نامطلوب با استفاده از مدل VaR با رویکرد چگالی حداکثر سازی آنتروپی در بورس اوراق بهادار تهران

دکتر میر فیض فلاح شمس^۱
دکتر عباس صالح اردستانی^۲
دکتر فریده حق شناس کاشانی^۳
سمیه رادسر^۴

چکیده

جهانی سازی تجارت و تغییر ساختار شکل بازارهای مالی بین المللی، ریسک‌هایی که بنگاه‌ها در معرض آنها قرار می‌گیرند را بطور گسترده تغییر داده اند. امروزه از یکسو هزینه‌ها و درآمدهای بنگاه‌ها با ریسک‌های پیچیده‌ای که از تعاملات کسب و کار جهانی و تصمیم‌گیری‌های مالی و از سوی دیگر با عدم اطمینان از قیمت‌های کالا و نرخ‌های ارز و نرخ‌های بهره و ارزش‌های سهام مواجه هستند. همزمان با ظهور ابزارهای مشتقه در دهه هشتاد، مدیریت ریسک با چالش جدیدی فرا روی خود مواجه گردید، چرا که روش‌های سنتی مدیریت ریسک دیگر پاسخگویی کنترل ریسک‌های ناشی از این نوع ابزارهای نوپا نبود. از اینرو استفاده از مدل VaR (Value at Risk) یا ارزش درمعرض خطر توسط بانک‌های آمریکایی شروع شد و عموماً تپیداکرد. با استفاده از تکنیک VaR که می‌توانست ریسک موجود در پرتفوی را اندازه‌گیری کند، بانک‌ها توانستند مدلی کلی جهت سنجش زیان اقتصادی را توسعه دهند. در تحقیق حاضر مدل اقتصاد سنجی گارچ و مدل گارچ مبتنی بر حداکثر سازی چگالی آنتروپی جهت تخمین ارزش در معرض ریسک یک روزه و ده روزه بکار گرفته شد. طریق آزمون‌های کوپیک و کریستوفرسن دقت مدل‌ها به لحاظ آماری بررسی شده و آزمون لویز جهت رتبه‌بندی مدل‌هایی که از لحاظ آماری پذیرفته شده‌اند، مورد استفاده قرار گرفت. نتایج نشان می‌دهد که در رتبه‌بندی آزمون لویز بر اساس هر کدام از آزمون‌های LR_{PoF} و LR_{cc} در تخمین ارزش در معرض ریسک یک روزه و ده روزه مدل اقتصاد سنجی گارچ دارای عملکرد بهتری نسبت به مدل گارچ مبتنی بر حداکثر سازی چگالی آنتروپی می‌باشد.

واژگان کلیدی: ارزش در معرض ریسک، ریسک بازار، آنتروپی.

۱- مقدمه

-
- ۱- استاد یار و عضو مرکز (m_fallahshams@iauctb.ac.ir) هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران
۲- استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز
۳- استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز (f_haghshenas@iauctb.ac.ir)
۴- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی گرایش مالی دانشکده مدیریت دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز (s.radsar@gmail.com)

عدم اطمینان محیطی و شدت رقابت سازمانها، مدیران آنها را با چالشهای متعدد مواجه ساخته است. پیچیدگی محیطی، شدت رقابت، رواج فناوریهای نو و پیشرفته، توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات، شیوههای نوین عرضه کالاها و خدمات، مسایل زیست محیطی و سمت گیری سازمانها از داراییهای مشهود به نامشهود و ... از عوامل عمده ای است که موجب شده است سازمانها و بنگاههای اقتصادی در دوران حیات خود با ریسکهای بسیار متعدد و زیاد و حتی پیش بینی نشده مواجه شوند. به همین جهت به منظور کاهش ریسک و جبران زیانهای ناشی از آن امروزه در ادبیات علمی، انواع مدیریت ریسک نظیر مدیریت ریسک بنگاه، مدیریت ریسک کسب و کار و مدیریت ریسک استراتژیک و ... مطرح شده و هر یک جایگاهی خاص دارند.

همچنین تلاشهای وسیعی برای توسعه روشها و تکنیکهای قابل اتکا جهت اندازه گیری و کنترل ریسک در این حوزه از سوی دانشگاهیان و افراد حرفه ای صورت گرفته است. اندازه گیری ریسک بازار اطلاعات مهمی راجع به مخاطرات احتمالی در ارزش داراییهای موسسات و نهادهای مالی ارائه میدهد و مدیران ارشد نهادهای مالی با استفاده از این اطلاعات میتوانند از وضعیت پرتفوی معاملاتی خود آگاهی کسب کنند. همچنین آگاهی از ریسک بازار به مدیران کمک میکند تا محدودیتهایی را در موقعیت معاملاتی برای معامله گران این نهاد اتخاذ کنند تا از زیانهای احتمالی مصون بمانند.

مدل ارزش در معرض ریسک یکی از کلیدی ترین شاخص های اندازه گیری ریسک در حال حاضر است که تحلیل گران مالی از آن استفاده های متعددی میکنند. کاربردهای این مدل در مدیریت ریسک و نیز برای مقاصد قانون گذاری، معیاری برای سنجش میزان ریسک و همچنین معیاری برای سنجش مقدار سرمایه مورد نیاز یک سازمان برای انجام عملیات خود میباشد. محاسبه ریسک در پرتفوهایی سرمایه گذار یا امروزی که شامل انواع ابزار مالی از جمله سهام، اوراق قرضه و انواع ابزارهای مشتقه است، تنها از طریق این شاخص قابل اندازه گیری باشد.

ارزش در معرض ریسک بسیاری از ضعفهای روش های سنتی مدیریت ریسک را جبران کرده از جمله ضعف های روشهای سنتی: محدودیت کاربرد، فرض نرمال بودن توزیع بازده، محدودیت حساسیت سنجی بده سرمایه گذاری نسبت به بازار و عدم توجه به نوسان حاصل از ریسک بازار، عدم توجه به افق زمانی یا نقدینگی دارایی مالی، که این موارد در مدل VaR مورد توجه قرار گرفته و پوشش داده شده است.

در این پژوهش از روش جدیدی برای محاسبه VaR، بر اساس ماکسیمم آنروپی چگالی استفاده نموده و این الگو را در راستای الگوی GARCH قرار داده است.

۲ - مبانی نظری و پیشینه تحقیق

۲-۱ چارچوب نظری

ریسک بازار به عنوان احتمال وقوع زیان ناشی از عدم قطعیت درآمدهای پرتفوی معاملاتی یک موسسه مالی به واسطه تغییر در شرایط

بازار شامل قیمت دارایی، نرخ بهره، نوسانات بازار و نقدینگی بازار تعریف می‌شود. ریسک بازار زمانی به وجود می‌آید که موسسه مالی به طور فعالانه به خرید و فروش دارایی، بدهی و اوراق مشتقه مبادرت می‌نماید نه هنگامی که ارقام مذکور را برای مقاصد سرمایه گذاری بلند مدت، تامین مالی و مصون سازی نگهداری می‌کند. در حال حاضر مهمترین روش سنجش ریسک بازار استفاده از مدل‌های ارزش در معرض ریسک (VaR) می‌باشد. ارزش در معرض خطر به معنای برآورد حداکثر زیان در سطح خاصی از اطمینان (مثلاً ۹۵٪) و در مدت زمان معینی (مثلاً ۱ روز) است. اگر بگوییم با فرض ۹۵ درصد و مدت زمان ۱ روز ارزش در معرض ریسک برابر با ۱۱ میلیون دلار است، این بدان معناست که یک روز از بیست روز به طور متوسط امکان دارد مبلغی به میزان بیش از ۱۱ میلیون دلار زیان در پرتفوی دارایی های سرمایه گذاری شده، در صورت بروز نوسانات بازار ایجاد شود.

در سال های آخر مطالعات محققین مالی درخصوص معیارهای محاسبه ریسک بازار به مطالعه در خصوص روش های محاسبه دقیق تر ارزش در معرض خطر متمرکز شده است.

روش های محاسبه ارزش در معرض خطر به دو نوع پارامتریک و ناپارامتریک تقسیم می‌شود. روش پارامتریک به روش واریانس- کوواریانس و برخی روش های تحلیلی خلاصه می‌شود. روش ناپارامتریک نیز شامل شبیه سازی تاریخی و شبیه سازی مونت کارلو می‌باشد.

۲-۱-۱ روش پارامتریک (واریانس- کوواریانس) ه

این روش داری دو فرض اساسی است که البته باعث محدودیت هایی برای این روش می‌شود. درعین حال به علت آسانی انجام محاسبات، خصوصاً محاسبات روزانه کاربرد زیادی دارد. این دو فرض عبارتند از:

- بازده دارایی دارای توزیع نرمال است.

- بین عوامل ریسک بازار و ارزش دارایی رابطه خطی وجود دارد.

اطلاعات تاریخی نیز برای محاسبه پارامترهای مورد نیاز از جمله میانگین و انحراف معیار استفاده می‌شوند. با توجه به توزیع نرمال، احتمال قرار گرفتن بازدهی (زیان) در قسمت گوشه سمت چپ منحنی توزیع نرمال $P[Z < z]$ برابر است با احتمال نرمال استاندارد

$$Z_{\alpha} = [Z < z]$$

(راعی؛ رضا و سعیدی؛ علی، ۱۳۸۳)

با تفسیر ارزش در معرض خطر، احتمال اینکه ارزش پرتفوی با انحراف معیار بازدهی مشخص و با سطح اطمینان معین از ارزش مفروض کمتر باشد، از طریق معادله زیر قابل اندازه گیری است:

$$\sigma\sqrt{T}.Z_{\alpha} \text{VaR} = M.$$

VaR = ارزش در معرض خطر

α = سطح اطمینان

M = ارزش بازار دارایی

T = طول دوره زمانی محاسبه بازده

۲-۱-۲ روش شبیه سازی تاریخی^۶

روش شبیه سازی، ساده ترین روش غیر پارامتریک بوده، نیازی به پیش فرض در مورد توزیع احتمال بازده دارایی‌های موجود ندارد. بنابراین این روش ریسک مدل ندارد. در این روش فرض بر این است که رفتار بازده دارایی مالی مانند رفتار گذشته آن است و توزیع احتمال بازده در گذشته عیناً توزیع احتمال آتی دارایی مالی نیز می‌باشد و روند تغییرات قیمت در گذشته، در آینده نیز ادامه خواهد داشت. به عبارت دیگر تغییرات پارامترهای بازار در گذشته مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و بر آن اساس پرتفوی موجود نیز مشابه تغییرات گذشته ارزیابی و ریسک آن محاسبه می‌شود. به این صورت تغییرات پارامترهای بازار در گذشته به آینده نسبت داده می‌شود و تغییرات آتی تخمین زده می‌شوند. فرمول ارائه شده در روش واریانس-کوواریانس در این قسمت نیز استفاده می‌شود و تنها انحراف معیار به روش شبیه سازی تاریخی محاسبه می‌شود. (راعی؛ رضا و سعیدی؛ علی، ۱۳۸۳)

۲-۱-۳ روش مونت کارلو^۷

دومین روش از روش های ناپارامتریک، روش مونت کارلو است. در این روش نیز فرض نرمال بودن توزیع بازدهی الزامی نیست و همچنین برای ابزارهای مالی که دارای تابع بازدهی غیرخطی می‌باشند، از این روش برای محاسبه ریسک این ابزارها می‌توان استفاده کرد. در روش شبیه سازی مونت کارلو از اطلاعات تاریخی استفاده نمی‌شود. بلکه با استفاده از فرآیندهای تصادفی و استفاده از نمونه های شبیه سازی شده زیاد که توسط رایانه ساخته می‌شود، پیش بینی تغییرات آتی به انجام می‌رسد. (راعی؛ رضا و سعیدی؛ علی، ۱۳۸۳)

۲-۲ پیشینه تحقیق:

در چند دهه اخیر پیشرفت‌های چشمگیری در زمینه اندازه گیری، کنترل و مدیریت ریسک بازار صورت گرفته است و در حال حاضر مدل‌های ارزش در معرض ریسک از مهمترین مدل‌های اندازه گیری ریسک بازار محسوب می‌شود. برای اولین بار شرکت جی. پی. مورگان در سال ۱۹۹۴ مدل ریسک سنجی را برای اندازه گیری ارزش در معرض ریسک معرفی کرد. در سال‌های بعد مدل‌های دیگری نظیر تئوری ارزش نهایی، داده های پر نوسان و مدل‌های شرطی واریانس ناهمسان نظیر مدل GARCH در تحقیقات افرادی نظیر: دانیلسون و وریز (۱۹۹۷)، بلتراتی و مورانو (۱۹۹۹)، هو و دیگران (۲۰۰۰)، ونگ و سو (۲۰۰۳) به عنوان روش‌های سنجش ارزش در معرض ریسک مطرح شد.

یکی از مهمترین چالش‌هایی که مدل‌های پیش بینی ارزش در معرض ریسک با آن مواجه بودند، پدیده واریانس شرطی در توزیع بازدهی داده های مالی است. این پدیده منجر به طراحی مدل‌های واریانس ناهمسانی شرطی خود رگرسیونی شد. این گروه از مدل‌ها ابتدا توسط انگل در سال ۱۹۸۳ معرفی شدند. بلرسف (۱۹۸۶)، مدل انگل را تعمیم داد و گروهی از مدل‌ها

^۶- Historical Simulation Method

^۷- Monte Carlo Simulation Method

را که به مدل های تعمیم یافته خودرگرسیون و اریانس ناهمسان (GARCH) شهرت یافتند ارائه داد. سو و یو (۲۰۰۶) به تخمین ارزش در معرض ریسک در سطوح اطمینان مختلف با استفاده از مدل های ریسک متري IGARCH(1,1) و FIGARCH(1,d,0) و GARCH(1,1) پرداخته اند. نتایج حاکی از آن است که در بازارهای سهام در موقعیت بلندمدت توزیع t برای ارزش در معرض ریسک ۱٪ تخمین های بهتری نسبت به توزیع نرمال دارا می باشد.

تاگ و شیه (۲۰۰۵) به بررسی ویژگی های حافظه بلندمدت برای قیمت های سه بازار معاملات آتی شاخص سهام پرداختند. نتایج تجربی حاکی از آن است که مدل FIGARCH با توزیع t چوله برای ایتشریج معاملات آتی شاخص صنعت داو جونز، مناسب می باشد. اما برای معاملات آتی نزدک و اس اند پی، مدل FIGARCH با نوآوری های t چوله بهتر انجام شده است.

سدرسکی (۲۰۰۶) با استفاده از مدل های گشت تصادفی^۸، میانگین تاریخی، میانگین متحرک موزون نمایی، رگرسیون خطی، مدل های GARCH(1,1)، TGARCH و M-GARCH و حالت فضا و دو مدل چند متغیره شامل اتورگرسیون برداری و GARCH دو متغیره، به مدلسازی و پیش بینی تلاطم قیمت های آتی مشتقات نفتی پرداخته است. نتایج این تحقیق نشان می دهد که استفاده از مدل TGARCH برای تلاطم قیمت نفت حرارتی و گاز طبیعی و استفاد ه از مدل GARCH در مورد نفت خام و سوخت بدون سرب نتیجه بهتری می دهد.

تاگ (۲۰۰۷) از رویکرد ارزش در معرض ریسک، جهت تعریف ریسک در هر دو موضع معاملاتی کوتاه مدت و بلندمدت استفاده می نماید. این بررسی، بر روی تعدادی از شاخص های بازارهای مهم (نظیر ژاپن، انگلیس، آلمان و آمریکا) انجام شده است. نتایج نشان می دهد که مدل های انعطاف پذیرتر لزوماً دارای عملکرد بهتری در پیش بینی مقدار ارزش در معرض ریسک نمی باشند، دلایل امر به احتمال زیاد در پیچیدگی این مدل ها می باشد.

هونگ و همکاران (۲۰۰۸) با استفاده از مدل های GARCH N، TGRACH و GARCH بر روی قیمت های روزانه پنج محصول نفتی به بررسی تأثیر فرآیند اجزاء اخلاص با دنباله پهن بر دقت و کارایی تخمین یک روزه ارزش در معرض ریسک پرداختند. نتایج تحقیق نشان می دهد که در مورد بازده های لپتوکورتیک با دنباله پهن، تخمین مدل GARCH HT در سطوح اطمینان بالا و پایین از دقت خوبی برخوردار می باشد، به علاوه نتیجه آزمون تورش مقایسه نسبی میانگین، نشان می دهد که مدل GARCH HT در میان سایر مدل ها در سطوح اطمینان بالا از بیشترین کارایی برخوردار می باشد.

فیلیکس چان (۲۰۰۹) روشی جدید برای پیش بینی ارزش در ریسک با حداکثر چگالی انتروپی ارائه نمود، پارامترها در مدل گارچ می تواند به وسیله برآوردگر احتمال شبه حداکثر با چگالی نرمال حتی زمانی برآورد شود که توزیع بازده ها غیر عادی باشد این دلالت بر آن دارد که میسر است به برآوردهای همسو باقیمانده های استاندارد دست یابیم که می تواند برای تخمین توزیع واقعی با استفاده از حداکثر چگالی انتروپی استفاده شود. این روش با پوشش دادن چولگی داده ها پیش بینی دقیقتری را برای ارزش در معرض ریسک ایجاد می کند.

⁸- Random walk models

۳- فرضیه های تحقیق

۱. امکان پیش بینی ریسک نامطلوب بازار در بورس اوراق بهادار تهران با استفاده از مدل $GARCH^9$ با رویکرد چگالی حداکثرسازی آنتروپی وجود دارد.
- ۱ + امکان پیش بینی ریسک نامطلوب بازار در بورس اوراق بهادار تهران با استفاده از مدل $GARCH$ با رویکرد چگالی حداکثرسازی آنتروپی، یک روز قبل وجود دارد.
- ۱ + امکان پیش بینی ریسک نامطلوب بازار در بورس اوراق بهادار تهران با استفاده از مدل $GARCH$ با رویکرد چگالی حداکثرسازی آنتروپی، ۱۰ روز قبل وجود دارد.
۲. امکان پیش بینی ریسک نامطلوب بازار در بورس اوراق بهادار تهران با استفاده از مدل اقتصادسنجی $GARCH$ وجود دارد
- ۲-۱ امکان پیش‌بینی ریسک نامطلوب بازار در بورس اوراق بهادار تهران با استفاده از مدل اقتصادسنجی $GARCH$ ، یک روز قبل وجود دارد.
- ۲-۲ امکان پیش‌بینی ریسک نامطلوب بازار در بورس اوراق بهادار تهران با استفاده از مدل اقتصادسنجی $GARCH$ ، ۱۰ روز قبل وجود دارد.
۳. قدرت سنجش و پیش بینی ریسک نامطلوب با استفاده از مدل $GARCH$ با رویکرد چگالی حداکثرسازی آنتروپی بیشتر از مدل اقتصادسنجی $GARCH$ می‌شود.
- ۳-۱ قدرت سنجش و پیش‌بینی ریسک نامطلوب با استفاده از مدل $GARCH$ با رویکرد چگالی حداکثرسازی آنتروپی یک روز قبل، بیشتر از مدل اقتصادسنجی $GARCH$ می‌باشد.
- ۳-۲ قدرت سنجش و پیش‌بینی ریسک نامطلوب با استفاده از مدل $GARCH$ با رویکرد چگالی حداکثرسازی آنتروپی ۱۰ روز قبل، بیشتر از مدل اقتصادسنجی $GARCH$ می‌باشد.

۴- روش شناسی تحقیق

۴-۱ روش تحقیق

تحقیق حاضر به روش تحلیل همبستگی سریهای زمانی می‌باشد. در تحقیقات همبستگی، هدف بررسی رابطه دو به دو متغیرهای موجود در تحقیق است. در پژوهش پیش رو تلاش شده است تا با استفاده از دو مدل اقتصادسنجی $GARCH$ و مدل $GARCH$ مبتنی بر حداکثرسازی آنتروپی چگالی، ارزش در معرض ریسک به ع نوان مهمترین معیار سنجش ریسک بازار برای شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران تخمین زده و سپس کارایی دو مدل در سنجش و پیش بینی VAR را با یکدیگر مقایسه و بهترین مدل را انتخاب نماییم. داده های اصلی این پژوهش شامل سری زمانی مربوط به شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران ($TEDPIX$) می‌باشد. بدین منظور، سری زمانی این شاخص در فاصله زمانی ۱۳۸۳/۰۱/۰۱ تا ۱۳۸۹/۱۲/۲۸ در نظر گرفته شده

⁹- Generalized Autoregressive Conditional Heteroskedastic

است. سپس بازدهی لگاریتمی ۱۰ شاخص به دو صورت روزانه و ۱۰ روزه به صورت زیر محاسبه شده اند:

$$r_t = L_n(P_t) - L_n(P_{t-1}) = L_n\left(\frac{P_t}{P_{t-1}}\right)$$

- ۱) گردآوری سری زمانی شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران و محاسبه بازدهی روزانه و ده روزه به روش لگاریتم طبیعی.
- ۲) استخراج ویژگی های آماری سری زمانی شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران و انجام آزمون های مانایی سری زمانی داده ها.
- ۳) برآزش مدلی برای بازده مورد انتظار به روش ARMA و انجام آزمونهای مربوط به ARMA.
- ۴) انجام آزمون ناهمسانی شرطی و تخمین واریانس شرطی با رویکرد GARCH.
- ۵) تخمین ارزش در معرض ریسک یک روزه و ده روزه با رویکرد GARCH.
- ۶) تخمین ارزش در معرض ریسک یک روزه و ده روزه با رویکرد GARCH مبتنی بر چگالی حداکثر سازی آنتروپی.
- ۷) انجام آزمونهای مربوط به کارایی پیش بینی ریسک نامطلوب برای هر یک از مدلها توسط آزمونهای شکست کوپیک، کریستوفرسن ولوپز.

۲-۴ جامعه آماری

با توجه به اینکه در این تحقیق به دنبال پیش بینی VAR به عنوان شاخص سنجش ریسک بازار در بورس اوراق بهادار تهران هستیم. بنابراین جامعه آماری در پژوهش حاضر شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران به عنوان نماینده پرتفوی بازار می باشد که به خوبی می تواند تغییرات قیمتی شرکت های موجود در بورس را نمایش دهد.

۳-۴ نمونه - روش نمونه گیری و تعیین حجم نمونه

به منظور تعیین نمونه و داده های مورد نیاز مدل این پژوهش از روش نمونه گیری برش مقطعی استفاده شده است. داده ها حاصل از برش مقطعی در یک برهه از زمان و به صورت تصادفی تهیه می شوند. نمونه انتخابی، داده های مربوط به سری زمانی شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران در فاصله سالهای ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۹ می باشد.

۴-۴ روش جمع آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات

اطلاعات مربوط به بررسی مبانی نظری و ادبیات موضوع از طریق مطالعات کتابخانه ای و جستجوی اینترنتی جمع آوری گردیده است و اطلاعات مربوط به سری زمانی شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران از طریق سایت رسمی شرکت بورس اوراق بهادار و CD های مربوطه جمع آوری شده است. به منظور سنجش مدل و تجزیه و تحلیل داده های این پژوهش از نرم افزار E-views 5 و نرم افزار Excel استفاده شده است.

۴-۴ مدل مفهومی تحقیق

مدل تحقیق حاضر به صورت زیر می باشد.

¹⁰ - Logarithmic return

$$\text{var} = \hat{r}_{t+1} - k\sqrt{\hat{h}_t} + 1$$

حداکثر زیان در یک دوره زمانی معین و در یک سطح اطمینان مشخص = var

= بازده پیش بینی شد \hat{r}_{t+1}

= اطلاعات شاخص ها k

= واریانس شرطی \hat{h}_t

گام اول: ارزیابی r و h، در الگوی ARMA-GARCH، که با استفاده از QMLE تعریف می‌شود.

$$(1 - \phi(L)) r_1 = (1 - \theta(L)) \varepsilon_1$$

$$\varepsilon_1 = \gamma_1 \sqrt{h_1}$$

= r بازده در زمان t

= h واریانس شرطی

= L عملگر تاخیری

= γ مجموعه ای از متغیرهای تصادفی توزیع یافته با میانگین صفر و

واریانس واحد

$$h_t = w + \sum_{i=1}^p \alpha_i \varepsilon_{t-i}^2 + \sum_{i=1}^q \beta_i h_{t-i}$$

$$\hat{\theta} = \arg \max - \frac{1}{2} \sum_{i=1}^T \left[\log h_t + \frac{\varepsilon_t^2}{h_t} \right]$$

گام دوم: استاندارد کردن فاکتورها بر اساس فرمول زیر:

$$\hat{\gamma}_t = \frac{r_t + \hat{r}_t}{\hat{h}_t}$$

گام سوم: گشتاوری بازدهی را از روش MED (Maximum Entropy Density) که

در گام دو محاسبه شد به دست می‌آوریم.

گام چهارم: محاسبه مقدار k از طریق فرمول زیر:

$$k = \int_{-\infty}^k \hat{p}(\gamma_t) d\gamma_t = 1 - \alpha$$

گام پنجم: پیش بینی میزان کاهش قیمت برای یک بازه زمانی مشخص

$$\text{var} = \hat{r}_{t+1} - k\sqrt{\hat{h}_t} + 1$$

گام ششم: در نهایت از طریق آزمون‌های اعتبارسنجی، قدرت پیش بینی

مدل مذکور مشخص می‌شود.

۴-۵ روشهای آزمون داده ها

۴-۵-۱ آزمون کوپیک^{۱۱}

اولین راه منطقی برای ارزیابی توانایی پیش بینی مدل VAR شمارش

تعداد دفعاتی است که مقدار زیان واقعی از مقدار زیان پیش بینی شده

توسط VAR بزرگ تر بوده است. چنانچه زیان واقعی از زیان برآورد

شده توسط مدل بیشتر باشد، آنگاه این رویداد به عنوان یک شکست

(تخطی) محسوب می‌شود و اگر زیان واقعی کوچکتر از زیان برآورد شده

^{۱۱} - Kupiec test

باشد، این رویداد به عنوان یک موفقیت (عدم خطی) ثبت می‌شود. اگر رویداد \pm در سطح احتمال α را با $I_t(\alpha)$ نشان دهیم، خواهیم داشت:

$$I_t(\alpha) = \begin{cases} 1 & \text{if } r_t < -\% \text{ var } t/t - 1(\alpha) \\ 0 & \end{cases}$$

که r_t بازده تحقق یافته در دوره t و $\% \text{ var } t/t$ ارزش در معرض ریسک درصدی دوره t مشروط بر اطلاعات موجود تا دوره $t-1$ است.

۴-۵-۲ آزمون کریستوفرسن^{۱۲}

این آزمون احتمالاً شناخته شده ترین آزمون پوشش شرطی می‌باشد که توسط کریستوفرسن (۱۹۹۸) ارائه شده است. آزمون کریستوفرسن علاوه بر نرخ صحیح پوشش، احتمال وابستگی یک استثنا در یک روز بر بازده روز گذشته را مورد بررسی قرار می‌دهد.

آماره مربوطه این آزمون برای استقلال استثنائات یک نسبت درست نمایی است:

$$LR_{ind} = 2LN \frac{(1 - \hat{\pi}_{01})^{T_{00}} \hat{\pi}_{01}^{T_{01}} (1 - \hat{\pi}_{11})^{T_{10}} \hat{\pi}_{11}^{T_{11}}}{\hat{\alpha}^{T_2} (1 - \hat{\alpha})^{T_0}}$$

با ترکیب این آماره استقلال با آزمون PoF کوپیک، می‌توان آزمون توأمی را بدست آورد که هر دو ویژگی یک مدل ارزش در معرض ریسک خوب - نرخ شکست صحیح و استقلال استثنائات، یا پوشش شرطی - را مورد بررسی قرار می‌دهد:

$$LR_{cc} = LR_{PoF} + LR_{ind}$$

$$LR_{cc} = 2LN \frac{(1 - \hat{\pi}_{01})^{T_{00}} \hat{\pi}_{01}^{T_{01}} (1 - \hat{\pi}_{11})^{T_{10}} \hat{\pi}_{11}^{T_{11}}}{\hat{\alpha}^{T_2} (1 - \hat{\alpha})^{T_0}}$$

α = سطح پوشش مورد نظر (۵٪)

۴-۵-۳ آزمون لوپز^{۱۳}

از طریق آزمون های کوپیک و کریستوفرسن که در بخش های قبلی تشریح شد، دقت مدل های ارزش در معرض ریسک به لحاظ آماری مورد آزمون قرار می‌گیرد. اگر دقت یک مدل به لحاظ آماری رد نشود، مدل قابل قبول خواهد بود. اما، در بسیاری از موارد چندین مدل را در اختیار داریم و آزمون های بازخور دقت برخی از آنها را مورد تأیید قرار می‌دهد. بدیهی است که در این هنگام انتخاب از میان مدل های تأیید شده به عنوان مسأله ای پیش روی مدیریت ریسک قرار می‌گیرد. رابطه این تابع عبارت است از:

$$C_t = \begin{cases} 1 & \text{if } L_t > VAR_t \\ 0 & \text{if } L_t \ll VAR_t \end{cases}$$

۵- یافته های تحقیق

¹²- Christoffersen

¹³- Lopez test

۱-۵ آمارهای توصیفی و آزمون نرمال بودن

برای بررسی مشخصات عمومی و پایه ای سری بازدهی شاخص کل، جهت برآورد مدل‌ها و تجزیه و تحلیل دقیق آن‌ها، در ابتدا بایستی آمارهای توصیفی مربوط به سری بازدهی انجام گردد. مهم‌ترین آمارهای توصیفی داده از جمله میانگین، میانه، انحراف معیار، حداکثر و حداقل داده‌ها، کشیدگی و چولگی و در نهایت آماره Jarque - Bera نشان داده شده است. معیار کشیدگی به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$k = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^N \left(\frac{y_i - \bar{y}}{\hat{\sigma}} \right)^3$$

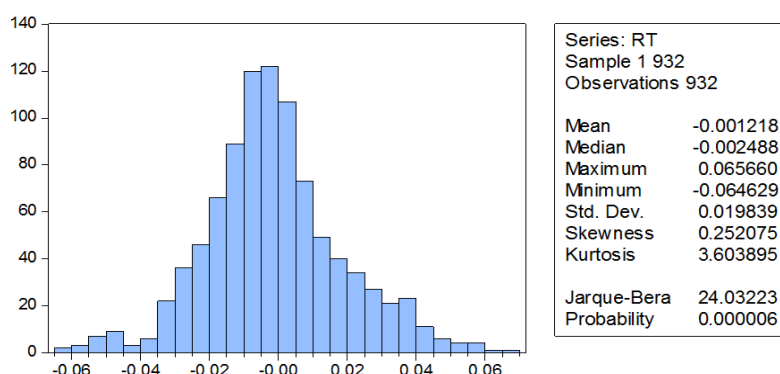
که در آن $\hat{\sigma}$ برآورد کننده واریانس نمونه می‌باشد. کشیدگی توزیع نرمال برابر ۳ می‌باشد.

میزان کشیدگی به دست آمده ۳.۶۰ می‌باشد که با ویژگی داده‌های مالی مبنی بر کشیدگی بالای آن‌ها سازگار می‌باشد. در نهایت، آزمون Jarque - Bera برای تعیین نرمال بودن توزیع سری زمانی به کار می‌رود. آماره این آزمون از طریق محاسبه تفاوت معیار چولگی و کشیدگی سری زمانی با معیار چولگی^{۱۴} و کشیدگی توزیع نرمال به دست می‌آید. این آماره از طریق رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\text{jarque - Bera} = \frac{N-e}{6} \left(S^2 + \frac{(k-3)^2}{4} \right)$$

S بیانگر معیار چولگی، K بیانگر معیار کشیدگی، e معادل تعداد ضرایب پیش‌بینی شده که برای ایجاد سری زمانی استفاده شده‌اند. فرضیه صفر توزیع نرمال، این است که آماره Jarque - Bera دارای توزیع χ^2 با درجه آزادی دو می‌باشد.

با توجه به میزان این آماره که برابر با ۲۴.۰۳۲۲۳ می‌باشد، می‌توان نتیجه گرفت که توزیع داده‌ها از توزیع نرمال برخوردار نیست.



نمودار ۱- نمودار هیستوگرام سری زمانی بازده و شاخص‌های آمار توصیفی آن

¹⁴- Skewness

۵-۲ آزمون پایایی (مانایی) ^{۱۵}

در ابتدا بایستی توجه داشت که انجام آزمون پایایی متغیر تحقیق، امری ضروری می‌باشد.

بر این اساس، آزمون‌های ریشه واحد دیکی فولر تعمیمی یافته (ADF) و آزمون فیلیپس پرون (PP) را یک بار با عرض از مبدأ و روند زمانی و یک بار با عرض از مبدأ و بدون روند زمانی در نظر می‌گیریم و با توجه به معیار شوارتز بیزین SBC، بهترین آزمون انتخاب می‌شود. نتایج نشان دهنده این است که متغیر براساس هر دو آزمون پایا می‌باشد.

جدول ۱- نتایج آزمون دیکی - فولر تعمیم یافته (ADF) و آزمون فیلیپس پرون (PP)

PP Test Statistic	-24.39101	%1 Critical value	-2.567451
		%5 Critical value	-1.941164
		%10 Critical value	-1.616470
ADF Test Statistic	-5.540960	%1 Critical value	-2.567478
		%5 Critical value	-1.941168
		%10 Critical value	-1.616468

۵-۳ برآزش مدل بازدهی مورد انتظار

در پژوهش حاضر به منظور برآزش مدل پیش بینی بازدهی مورد انتظار بازار از رویکرد باکس-جنکینز استفاده شده است. با استفاده از این روش، ابتدا با وارد کردن اتورگرسیون‌های (AR) مختلف و میانگین متحرک مناسب و تخمین OLS، بر اساس معیارهای آکائیک و شوارتز و با توجه به مواردی نظیر آماره دوربین-واتسون، انحراف معیار خطاها و ضریب تعیین مدل مناسب انتخاب می‌گردد. در جدول ۲ خروجی نرم افزار E-views آورده شده است.

جدول ۲- خلاصه اطلاعات برآزش مدل مناسب

Dependent Variable: R				
Method: Least Squares				
Included observations: 1685 after adjustments				
Convergence achieved after 7 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob
C	0.000448	0.000441	1.016534	0.3095
AR(1)	0.953996	0.018236	52.31414	0.0000
MA(2)	-0.250720	0.042939	-5.839044	0.0000
R-squared	0.209708	Mean dependent var		0.000408
Adjusted R-squared	0.209708	S.D. dependent var		0.005393
S.E. of regression	0.004798	Akaike info criterion		-7.836731
Sum squared resid	0.038701	Schwarz criterion		-7.836731
Log likelihood	6608.171	F-statistic		148.6876
Durbin-Watson stat	1.986088	Prob(F-statistic)		0.000000
Inverted AR Roots	.95			
Inverted MA Roots	.87			

در تخمین‌های انجام شده مدل فوق از نظر معیارهای فوق الذکر مناسب ترین بوده است. این مدل دارای بیشترین R² بوده و هم چنین معیارهای آکائیک، شوارتز و انحراف معیار خطاهای این رابطه از بقیه روابط کوچک تر بوده است.

¹⁵- Stationarity

۴-۵ نتایج آزمون فرضیات

به منظور آزمون فرضیه‌های تحقیق از آزمون‌های بازخور ارزش در معرض ریسک استفاده شده است. جهت بررسی فرضیات اول و دوم با زیر فرضیه‌های آنها از آزمون‌های آماری کوپیک و کریستوفرسن و برای آزمون فرضیه سوم با زیر فرضیه‌های مربوط به آن از آزمون لویز استفاده شده است. در زیر به شرح هر یک از فرضیات پرداخته می‌شود.

جدول ۳- نتایج حاصل از آزمون شکست کوپیک ارزشدر معرض ریسکیک روزه

مدل	سطوح اطمینان	آماره LR_{PoF}	عدد ناحیه بحرانی توزیع کای دو با درجه آزادی ۱
مدل MED	%95	*1.90049	3.8416
	%97.5	۴۰.۵۹۷۷۳	5.0238
	%99	۷۸.۶۹۵۷۳	6.634
مدل GARCH	%95	*1.8935	3.8416
	%97.5	40.4045	5.0238
	%99	79.2552	6.634

* نشان دهنده این است که مدل، آزمون بازخور را با موفقیت پشت سر گذاشته است.

نتایج نشان می‌دهد مدل‌های طراحی شده در سطح اطمینان ۹۵٪ قابل اتکا می‌باشد. در واقع می‌توان با اطمینان ۹۵٪ گفت، هر دو مدل قادر به پیش بینی ریسک نامطلوب بازار می‌باشد.

جدول ۴- نتایج حاصل از آزمون کریستوفرسن ارزش در معرض ریسک یک روزه

مدل	سطوح اطمینان	آماره LR_{CC}	عدد ناحیه بحرانی توزیع کایدو با درجه آزادی ۲
مدل MED	%95	6.5217	5.991
	%97.5	۴۷.۲۴۲۸۲	7.377
	%99	۸۷.۱۲۹۵۴	9.210
مدل GARCH	%95	*۵.۷۴۷۶۹۸	5.991
	%97.5	۴۹.۲۰۶۰۸	7.377
	%99	۹۷.۲۷۰۹۴	9.210

* نشان دهنده این است که مدل، آزمون بازخور را با موفقیت پشت سر گذاشته است.

نتایج نشان می‌دهد که تنها مدل GARCH در سطح اطمینان ۹۵٪ قابل اتکا می‌باشد. در واقع می‌توان با اطمینان ۹۵٪ گفت، این مدل قادر به پیش بینی ریسک نامطلوب بازار می‌باشد.

جدول ۵- نتایج حاصل از آزمون کوپیک ارزش در معرض ریسک ده روزه

مدل	سطوح اطمینان	آماره LR_{PoF}	عدد ناحیه بحرانی توزیع کای دو با درجه آزادی ۱
مدل MED	%95	15.0873	3.8416
	%97.5	15.5211	5.0238
	%99	92.6642	6.634

3.8416	*1.8935	%95	مدل GARCH
5.0238	40.4045	%97.5	
6.634	79.2552	%99	

* نشان دهنده این است که مدل، آزمون بازخور را با موفقیت پشت سر گذاشته است.

نتایج نشان می‌دهد که مدل **GARCH** در سطح اطمینان ۹۵٪ قابل اتکا می‌باشد. در واقع می‌توان با اطمینان ۹۵٪ گفت، این مدل قادر به پیش بینی ریسک نامطلوب بازار می‌باشد.

جدول ۶- نتایج حاصل از آزمون کریستوفرسن ارزش در معرض ریسک ده روزه

مدل	سطوح اطمینان	آماره LR_{CC}	عدد ناحیه بحرانی توزیع کای دو با درجه آزادی ۲
مدل MED	%95	20.1361	5.991
	%97.5	22.0397	7.377
	%99	101.0035	9.210
مدل GARCH	%95	۴.۸۵۲ *۹	5.991
	%97.5	۱۰.۱۶ ۹۴	7.377
	%99	۱۶۳.۲ ۳۹۰	9.210

* نشان دهنده این است که مدل، آزمون بازخور را با موفقیت پشت سر گذاشته است.

نتایج نشان می‌دهد که مدل **GARCH** در سطح اطمینان ۹۵٪ قابل اتکا می‌باشد. در واقع می‌توان با اطمینان ۹۵٪ گفت، این مدل قادر به پیش بینی ریسک نامطلوب بازار می‌باشد.

برای آزمون فرضیه سوم همان طور که در قبل نیز بیان شد از آزمون لوپز استفاده می‌نمایم. از طریق آزمون‌های کوپیک و کریستوفرسن، دقت مدل‌های ارزش در معرض ریسک به لحاظ آماری مورد آزمون قرار می‌گیرد. اگر دقت یک مدل به لحاظ آماری رد نشود، مدل قابل قبول خواهد بود. آزمون لوپز بر اساس یک تابع زیان، نمره‌هایی را به هر کدام از مدل‌ها اختصاص می‌دهد و بر اساس این نمرات، رتبه بندی مدل‌ها امکان پذیر می‌شود. بنابراین برای رتبه بندی مدل‌ها باید از نمره QPS مدل استفاده کنیم که تعداد تخطی‌های آن برابر تخطی‌های مورد انتظار است. یعنی دوری و نزدیکی نمره دیگر مدل‌ها نسبت به نمره این مدل، مبنای اعطای رتبه‌های پایین تر و بالاتر است.

از آنجایی که دقت مدل **MED** به لحاظ آماری رد شده است بنابراین فرضیه ۳ مبنی بر بالا بودن قدرت پیش بینی مدل گارچمبتن بر حداکثر سازی چگالی آنتروپیت‌آیید نمی‌گردد.

۵-۵ نتیجه گیری و بحث

ارزش در معرض ریسک، روش جدیدی برای اندازه‌گیری و سنجش خطر احتمالی موجود در بازار سرمایه و از خانواده معیارهای ریسک

نامطلوب می‌باشد که تا به حال در بسیاری از مؤسسات مالی نفوذ داشته و روش دستیابی آن‌ها را به میزان ریسک مالی خود، کاملاً تغییر داده است. برای سرمایه‌گذاران، ریسک به معنای اتفاقاتی است که منجر به زیان می‌شود و VaR نیز بر همین تعریف استوار شده است و با محاسبه دقت سرمایه‌گذاران نسبت به اتفاقاتی که پیرامون یک زیان بزرگ در حال رخ دادن است می‌توان پاسخ به مسایلی از قبیل میزان زیان در یک دوره نامناسب برای سرمایه‌گذاری را بدست آورد. ارزش در معرض ریسک، روش ارزیابی و تشخیص ریسک است که از تکنیک‌های آماری استاندارد که به طور روزمره در زمینه‌های تکنیکی دیگر نیز به کار می‌رود، استفاده می‌نماید. به طور قراردادی، ارزش در معرض ریسک بیشترین زیان مورد انتظار را در افق زمانی مشخص در سطح اطمینان معین اندازه‌گیری می‌نماید. ارزش در معرض ریسک برعکس اندازه‌گیری‌های سنتی ریسک، نمای کلی و جامع از ریسک پرتفوی که برای محاسبه میزان بدهی به دارایی و همبستگی‌ها و وضعیت‌های جاری به کار می‌رود، ارائه می‌نماید. در نتیجه ارزش در معرض ریسک، سنجش ریسک‌بانگ‌های آینده‌نگر می‌باشد. ارزش در معرض ریسک نه تنها برای بانک بلکه برای تمام انواع اسناد مالی کارایی دارد.

دکتر دنیس و ترستون (۱۹۹۴)، رئیس موسسه جی. پی. مورگان اولین کسی بود که توانست روش شناسی مدیریت ریسک را بر مبنای مفهوم ارزش در معرض ریسک تحت عنوان ریسک سنجی ایجاد نماید. در این تحقیق سعی گردیده کارایی دو مدل اقتصاد سنجی GARCH و مدل GARCH مبتنی بر حداکثر سازی آنتروپی چگالی، جهت پیش بینی ریسک بازار در بورس اوراق بهادار تهران مورد آزمون قرار گیرد. داده‌های اصلی این پژوهش شامل سری زمانی مربوط به شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران (TEDPIX) می‌باشد. بدین منظور، سری زمانی این شاخص در فاصله زمانی ۱۳۸۳/۰۱/۰۱ تا ۱۳۸۹/۱۲/۲۸ در نظر گرفته شده است و همچنین برای برآزش مدل از روش باکس-جینکینز استفاده شده است. همچنین برای آزمون اعتبار مدل‌های تحقیق از آزمون‌های شکست کوپیک، کریستوفرسن و لوپز استفاده گردید.

یافته‌های تحقیق بیانگر این است که در سطح اطمینان ۹۵٪ مدل GARCH از اعتبار مناسب و قابل اتکایی جهت سنجش ریسک بازار برخوردار است و مدل MED قدرت پیش بینی ریسک بازار را دارا نمی‌باشد. اعتبار مدل GARCH بارها توسط سایر محققین به اثبات رسیده است و لی یافته‌های تحقیق در مورد مدل MED با یافته‌های محققینی نظیر فیلیکس چان (۲۰۰۹) به دلیل شفافیت اطلاعاتی کم در بورس اوراق بهادار تهران، همسو نمی‌باشد.

با توجه به اعتبار مناسب و قابل اتکا مدل GARCH در پیش بینی ریسک بازار، پیشنهاد می‌گردد که مدیران پرتفوی در شرکتها و صندوقهای سرمایه‌گذاری با استفاده از مدل‌های مذکور به صورت روزانه و هفتگی یا ماهانه، حداکثر زیان پرتفوی موجود خود را برآورد نموده و اقدامات مقتضی را برای مصون سازی پرتفوی از چنین زیانهایی انجام

دهند. در این تحقیق کارایی دو مدل اقتصادسنجی GARCH و مدل GARCH مبتنی بر حداکثر سازی آنتروپی چگالی، جهت پیش بینی ریسک بازار در بورس اوراق بهادار تهران مورد آزمون قرار گرفته است. لذا پیشنهاد می شود که اعتبار سایر مدل های اندازه گیری از قبیل مدل شبیه سازی مونت کارلو، مدل GARCH نامتقارن و مدل هوش مصنوعی مورد بررسی قرار گیرد.

فهرست منابع و مآخذ

۱. راعی، رضا و علی سعیدی، مبانی مهندسی مالی و مدیریت ریسک، انتشارات سمت، ۱۳۸۳.
۲. سازمان بورس اوراق بهادار، ۱۳۸۸، قوانین و مقررات بازار اوراق بهادار، شرکت اطلاع رسانی و خدمات بورس، ویرایش دوم.
۳. شاهرادی، زنگنه، محاسبه ارزش در معرض ریسک برای شاخصهای عمده بورس اوراق بهادار تهران، ۱۳۸۶، مجله تحقیقات اقتصادی، شماره ۷۹.
۴. کشاورز حداد و صمدی، برآورد و پیش بینی تلاطم بازدهی در بازار سهام تهران و مقایسه دقت روش های در تخمین ارزش در معرض ریسک: کاربردی از مدل های خانواده FIGARCH، ۱۳۸۷، مجله تحقیقات اقتصادی، شماره ۸۶.
5. Bollerslev, T. (1986). Generalize Autoregressive conditional heteroskedasticity. *Journal of Econometrics*, 31 pp. 307-327
6. Enders, W. (2004). *Applied Economic Time Series*, Sec edition. John Wiley & sons.
7. Engle, R.F. (1982). Autoregressive conditional Heteroskedasticity with estimates of variance of United Kingdom inflation. *Econometrica*, 50(4), pp. 987-1008
8. Hung, J.c, Lee M.c, and Liu, H.C., Estimation of Value at Risk for Energy Commodities via Fat-tailed Garchmodeles, *Energy Economic*, 30, 2008.
9. F, Chan, Forecasting Value-at-Risk Maximum Entropy Density, *World IMACS/MODSIM Congress*, 2009.
10. Tag, s. k, An Empirical Investigation of Value at Risk in Long and Short Trading Positions, *SWEDISH School of Economics And Business Administration, Finland*, 2007.
11. Sadorsky, p, Modeling and Forecasting Petroleum Futures Volatility, *Energy Economics*; 28, 2006.
12. Tang, Ta-Lun, Shieh, Shwu-Jane, Long memory in stock index futures markets: A value-at-risk approach, *Physica A*, 2005.
13. So, M.K.P., and Yo, P.L.H., Empirical Analysis of Garch Models in Value At Risk Estimation, *Journal of international Financial Markets Institutions and Money*, 2006.
14. E-views User's Guide 5. Quantitative micro Software.
15. Yong Bao & et al, Evaluating Predictive Performance of Value-at-Risk Models in Emerging Markets: A Reality Check, 2004.